

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

2. Exempla varia hujus Indifferentiæ. Thema. Posuit eos, quasi equos gloriæ suæ in bello. Zachar.10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](http://urn.nbn.de/hbz:466:1-51834)

tellus patria sit oportet: sed potius
cochleis infelicitatis domui sua re-
nacite adhaerentibus, similes erritis:
quod longè absit à fidelibus Iesu sociis,
& S. Ignatii filii genuinis, quibus il-
lud semper in corde & ore versetur:
Tutus nullus undus & patria est &
exilium: non illic vivo ubi dego, quo-
niam in omnibus mundi partibus vi-
vere cupio, quas Apostolicis labori-
bus stadium esse, per superioris, Christi
stus mihi demandarit. Illa mea regio
est, in qua luce veritatis populos infa-

deles illustravero; illa mea patria est,
in qua heresi infectos in gremium Ec-
clesie reduxero: illa mea terra est, in
qua Evangelium annuntiare, juventu-
tem erudire, Sacraenta administrare,
& Patris æterni gratiam, Divinae
legis desértoribus recuperare potero.
Quiquis Christi amore paternam
domum ex animo deseruit, ac Dei glo-
riam animarumque salutem fitit, in
omni tugurio domum & in quo-
vis mapali palatium
invenit.

EX H O R T A T I O II.
IN REGULAM III. SUMMARI,

Docet variis exemplis, ad quælibet loca, indifferentiam.

T H E M A.

Posuit eos, quasi equum gloria sua in bello. Zachar. 10.3°

V E L.

Nostra vocationis est, diversa loca peragrare. Ex Reg. 3.

Societas J E S U
minima, uti exhortatione proximè
precedente insinuavimus, exercitum
volantem seu equi-
tatum, ad hostibus Ecclesia, quovis

loco & quavis occasione, occurren-
dum resistendumque paratissimum re-
fert: In hoc equitatu sociorum quili-
ber se veluti jumentum, quod ad om-
nia indifferens & paratum est, cum
Davide reputet, aut quasi equum glo-
riæ divinæ esse se existimet; *Posuit eos*
quasi

EXHORTATIO II.

quasi equum gloriae in bello, ait Zacharias Propheta c. 10. *Equis*, ait S. Greg. lib. 31. moral. cap. 14. est *predicatur*, qui habet fortitudinem, quia adversa constanter tolerat, habet bennatum, quia ad superna blandiens evocat. Energo equum insignie Apostoli ac viri Apostolici hyeroglyphicum, qui quaquam verum velociter volitare gestit, ubique Christum lessorem tanquam equitem, rectorem & excitatorem, ad infidelitatem, & vitia sternendum, ad Reges & Principes subjugandum, animosè circumfert; nullis fatigatur laboribus, nullis cedit difficultibus, nullis periculis terretur; sed omnia generosè transflit & subigit. Verè equus gloria Divina propaganda idoneus, equus glorioſus & speciosus: ut vertit Interpres Syrus, equus promptus ad omnia, & strenuus in bello; ut vertit Arabicus.

Eiusmodi equum gloriae promptum ac strenuum fuisse in Christum Dominum, 2dō Apostolos. Ac, itid primos Societatis noſtra Patres praetenti exhortatione demonstrabimus.

I. Exemplum primum promptitudinis, indifferen-
tiae & strenuitatis no-
bis exhibet Rex & Dux noster, Domi-
nus JESUS Christus equitatus no-
stri Generalis Archiftrategus; sicut
Equis generofissimus gloriae in bello, de
quo Apoc. 19. 12. legimus: *Et ecce
equus albus, & qui sedebat super eum,
cum justitia pugnat, in capite ejus dia-
demata multa (ob multiplices victori-
as) & vestitus erat ueste aspera & sanguine-*
(pugnavit enim usque ad sanguini-

nem, usque vulnera & mortem) & ve-
catur nomen ejus, *Verbum Dei*, & in
vestimento ejus & femore scriptum, *Rex
Regum & Dominus Dominantium*; &
exercitus sequebatur eum in uestib⁹
albis, uestiti byſino albo & mundo. Et
ecce equus albus. Viegas aliique inter-
pretes, per huic equum album intelli-
gunt Humanitatem Christi, per fello-
rem, Divinitatem, seu Verbum Dei.
Hic igitur equus albus, hic eques Divi-
nus, hic Rex & Dux noster præcedit,
vari Ordines & turmæ virorum Apo-
stolicorum sequuntur: præcedit, &
exempliq; suo docet, strenue ac prom-
ptè ubiſ locorum instar generosi e-
quitis discurrere & pro gloria Dei de-
certare. Quid enim toto prædicatio-
nis sua triennio egit aliud, quam de
loco in locum, de civitate in civitatem,
de regione in regionem tranſcurrere,
omnibus regnum Dei annuntiare, om-
nes ad penitentiam, ad cogitationem
& amorem Dei invitare, variisque be-
neſiciis ac prodigiis eos, quibuscum
conversabatur, alicere. Nec oppor-
tunitatem loci, quam ubique reperi-
bat, necesse erat quærere. Hoc enim
unum gloria patris, & animarum fa-
lutis negotium tractabat in templo &
domibus privatis, hoc tractabat in vi-
cis & castellis, in montibus & desertis,
in mensis & iplis viis: hoc agebat
cum magnis & parvis, cum Legisper-
itis & Pharisais, cum publicanis & pec-
catoribus, cum pectoribus & quibus-
vis hominibus, totus iis, quæ Patris su-
erant, occupatus, & Regno Dei ubique
propagando impigre, fideliterque in-
tentus

tentus, usque ad defatigationem, usq;
ad sanguinem, usque ad vulnera &
mortem.

Hoc Regis ac Ducas nostri exemplum, Charissimi, si equi gioriosi in bello, strenui JESU velinus esse Socii, nobis imitanduni est; Exercitus eum sequebatur in vestibus albis, ait S. Joannes in Apoc. l. c. In quovis loco, sine inclinatione ad hunc vel illum, oportet nos gloriam Regni Dei, hominumque erga Deum subjectionem promovere. In quovis loco, sine differentia, decet nos dura hominum corda salubribus contritionis lachrymis emollire; atque ad vitam meliorem, imò perfectam traducere, & è Cacodemonibus Angelos efficere. In quovis loco convenienter, sine hesitatione non curiosa, non inutilia; sed Christum Crucifixum prædicare: *Non in sapientia verbi, & sublimitate sermonis,* ait Apostolus, *ut non evanescatur crux Christi;* In quovis loco sine discrimine, quò obedientis nos ablegaverit, oportet nos cognitionem & amorem Dei, inter ignorantia tenebras, omnium quibuscum versamur, mentibus inferre; idque Christi exemplo, in vicis & oppidis, in mensis & viis, verbo, ubique. Cognitionem inquam, non speculativam sed practicam, quæ ea, quæ tantæ Majestati debent, cognoscant, ei subiiciant, serviant, colant, timeant, ament, ac sanctissimas ejus leges, & amicitiam, quas haec tenus diuiciis, honoribus & voluntatibus postposuerunt; imposterum rebus omnibus, suæque vita, si opus sit, proponant: atque ita non tantum salutem, sed

etiam maximam perfectionem, ad maiorem Dei gloriam æternam, consequantur.

II. Alterum indifferentia, prom

ptitudinis & generositatis exemplum præbuit Sancti Christi Domini nostri Apostoli: quos posuit quasi equos gloria in bello, ut nomen Christi, fidem & Evangelium in omnem terram deferrent, ac ubique gentium promulgarent, ad quavis loca promptissimi; actales, qualem S. Gregorius l. 31. moral. c. 11. describit S. Paulum, strenuum equum gloria in bello: *Qui fessoris sui (Christi) calcaribus excitatus exultat, tormenta non metuit, in occursum pergit armatis, & fervore accenditur.* Ita sanè Apostoli, nulla metuentes pericula, cuncta perrupere obstatua, ad quavis indifferentes loca, quò vel Spiritus Sanctus vel S. Petrus Apostolorum Princeps eos dirigeret, vel major Dei gloria & animarum auxilium evocaret.

Nam Apostolorum primus Petrus, profectus est Romam in Italiam; S. Andreas Frater ejus in Achaiam, S. Jacobus Hierosolymam, S. Joannes in Asiam, S. Thomas in Indiam, S. Jacobus in Hispaniam, S. Philippus in Phrygiam, S. Bartholomæus in Armeniam, S. Matthæus in Æthiopiam, S. Simon in Ægyptum, S. Thadæus in Mesopotamiam, S. Matthias in Iudeam. S. vero Paulus Apostolus, tanquam generosus equus Christi in bello, quantâ alacritate, quantâ indifferentia & promptitudine, varias regiones percurrit, Asiam, Bythiniam, Græciam, Iudeam, Italiam, Lycaoniam.

T Mace-

Macedoniam, Pamphiliam, Pisidiām & alias ; cui Christi amor calcar addebat, *Charitas Christi urget nos*, ad currendum alacriter, ubicunque animarum auxilium ac Dei major gloria speratur. Quid si hi Apostoli vel difficultate vel vita periculis absterriti, ea indifferentia caruissent, & nec Petrus Romanū, nec Paulus Asiam, nec Jacobus Hispaniam, nec alii alias regiones adiissent ; quantum Ecclesia damnum inde fuisset exortum ? sicut nec Italia, nec Hispania veram fidem suscepisset ; ac proinde quot hominum millions ad xterna inferni supplicia descendissent.

Hos igitur pugiles, Charissimi, imitemur, & quoconque nos Deus per superiores destinat, iustar equi generosi, sine replica aut tergiversatione provolemus : & quemadmodum equum generosum non stabulum commodum, non pabulum bonum ab excursione remoratur, nec fœni avenaque defectus in loco, ad quem properat, retardat : ita nec commoditas loci, unde excedunt, nos derinear, nec incommoda loci, ad quem pergedum est, absterreant ; sed Apostolorum instar, nostri oblii, neglectis propriis commodis & honore, solam Dei gloriam intendo, jam inter populares, jam inter extraneos, prout obedientia iussit ; jam peregrini, jam incolæ ; jam exules, jam captivi ; jam honorati, jam contempti ; jam famelici ; jam siti bundi, aliena salutis ac Divina gloria inserviamus.

III. Tertium indifferentia, promptitudinis & generositatis exemplum

præbet nobis S. P. Ignatius, unum cum primis Sociis suis : quos Deus his ultimis calamitosis temporibus, in quibus phalanges infernales multiplicata, innumeræque Hæreticorum turmæ aduersus Ecclesiam Sanctam infurixerè, ac novi orbes pro Christo expugnandi repetti sunt ; posuit, *Quis equum gloria in bello* : ut quoconque ex obedientia muterentur, hæresi, in fidelitati & peccatis fœse opponerent, fidem propagarent, vitia exciderent, mores depravatos ubique locorum corrigerent, itaque gloriam Divinam strenue promoverent.

Cum vero ex diversis essent nationibus orti, nec scirent, cui potissimum orbis parti succurrent, anno 1537. haud procul Parisiis, in templo B. Virginis, in monte Martyrum, voto se obtininxerunt, quod si intra annum in Palastinam proficiendi se non offerret occasio, summo Pontifici se listarent, quoconque gentium placuerit, in animarum auxilium ab eo mittendos.

Atque ita hæc indifferentia ad quoconque totius mundi loca cum ipsa Societas nascente nata est. Moxque Regibus, Principibus, aut Episcopis postulantibus, Pontifex maximus Iulius III. in varia eos loca destinavit, Lainum Placeatiam, Paschasiū & Rodericum Senas, Bobadillam Neapolim, Jajum Balneoregium, Xaverium in Indiam, & quot is in orbe altero regna, regiones & urbes peragravit, Amboinum, Malacam, Travancoridem, Malabariam, Macazaram, Melindam, Manarium, Morum, Cambayam, Tolum, Ternaten, Tatucurim, Soco-

Socotram, Mozambicum, Ceylanum, Comorinum, Mauricam, oram piseariam & alias, donec pervenit in civitatem & portum Amacauum, unde in Insulam Sancianam profectus est, ut vita ejus perhibet. Petrus Faber quoque quot regiones perambulavit? nam à summo Pontifice missus in Germaniam, ut Hareli grallanti sese velut strenuum equum gloria Divina opponeret, profectus est Wormatiam, Spiram, Moguntiam, Coloniam, in Hispaniam deinde, tum in Lusitaniam, tandem reversus in Italiam, ubique fidem propagans, hæresi sese opponens, nuntiantes confirmans, mores corruptos emendans, & quæ colloquuis, quæ concionibus omnes ad meliora excitaun.

Tales oportet esse, generosos Societatis JESU pugiles, tanquam decoros gloria Divina equos procurrere, quæcumque à Deo per Superiores missi fuerint, ad quavis gentes, Provincias, regiones, & cuiusvis status & conditio- nis homines, senes & pueros, divites & pauperes, doctos & indoctos, reges, principes, nobiles & plebejos, pro quibus omnibus Christus mortuus est, qui est salus omnium usque ad extre- mun terra.

Vel maximè autem, hujusmodi in- differentia in Sancto Fundatore Ignatio resulst: unde cùm quodam tempore P. Jacobus Laynez desiderium ardens sentire le digeret, in Indianum profici- cendi, quæ populos illos miseros, in cœca gentilitatis nostra agentes, ac o- perariorum Evangelicorum defec- tantes, in viam salutis revocaret: S. Fundator illi respondit: Evidem-

nihil horum desidero: causam à Layne- rogatus: Quandoquidem, inquit, obe- dientia voto summo Pontifici nos devin- xerimus, ut ipse pro suo arbitrio & libi- tu, quoenamque Dei gloria vocari, mit- tar; ita nos convenit esse indifferentes, ut non magis in hanc, quam in illam par- tem inclinemus: quin & addidit, si ego me in missionem Indicam, uti tute fa- cis, impelli ac trahi sentire, in par- tem potius contrariam inclinare fatig- erem, ut ad illam æqualitatem, in- differentiamque pertingarem, quæ ad obedientia perfectionem obtinendam necessaria est.

Non absimilis quoque fuit indiffe- rentia, præclarus illius P. Hieronymi Natalis, quem cùm S.P. noster forte ad missionem quandam destinaret, ut sua- vius id fieret, quonam ipse propo- deret, interrogavit; respondit is scri- pto: se verò in neutram planè partem inclinare, præterquam in hoc, quæ in nullam inclinare vellet.

APOSTROPHE

A D

SOCIETATEM JESU.

O Societas JESU! (liceat mihi filio, matrem dulcissinam allo- qui, cui se & omnia sua debet) quæ nullis affixa es regionibus, cui omnis tellus & nulla tellus est patria; quæ regnum JESU, toto orbe propagare satagis; quæ spiritum JESU Apo- stolicum à Deo accepisti; quæ terras & maria permeas, usque ad Sinas & Indos; qua Cosmopolitan te repu- tas, & ad quilibet orbis terrarum clima-

T 2

clima-

climata adeunda alacrem & indiffe-rentem te offens; quæ famem, sitiū, æltus, frigora, naufragia, persecutio-nes, mortes, martyria pro JESU for-titer subis: quæ aureis charitatis alis, gentes barbaras, pauperes, miferas, idololatras complecteris; quæ innu-mera animarum millia, in Tartarum ruentia eripis, & in Paradisum cole-stem traducis. Macle animo: perge quò pergis; age fortiter, quod agis: non parcas sudori, sanguini, vita tua: Intende, prospere procede & regna. Erit fructus labori tuo: erit merces operi tuo, & merces magna nimis; cùm post te greges animarū orco ereptarum in patriam celestem deduces, ubi tibi in omnem æternitatem coram Deo & Angelis salutem suam acceptam fe-rent. Perge igitur, tanquam equus glo-ria in bello, quò Deus & obedientia te destinavit, perge fortiter, alacriter & constanter: nullis moveare peri-culis, nullis absterreare adverbis aut difficultatibus: Ardua per præcep-
gloria vadit iter.

Quapropter, Charissimi, Christi Domini, Ss. Apostolorum ac primorum Patrum nostrorum vestigia legamus: atque ad omnia collegia, domos, missiones & loca parva & magna, commoda & incommoda, pro-

pinqua & remota adeunda, tanquam equus gloria in bello, quæ paratissimi simus. Utinam ea in nobis omnibus, non tantum in juventute, verum etiam in senio, foret animi æqualitas; ut idem, quod P. Natalis, superioribus exindulgentia rogantibus, vel ut olim Christus cocum: *Quid vis, ut faciam tibi?* sincero corde respondere posse-mus: *Inclino, ut ad nihil inclinem:* num-tum obedientia exspecto, aliud velle aut nolle ulterius non habeo. Statua-mus firmiter hoc cecorum solatium; *Quid vis, ut faciam tibi?* nunquam ad-mittere, sed cum Paulo dicere: *Do-mine, quid me vis facere?* Dicamus cum Abrahamo, Isaia, Anania: *Ecce ego, mitte me, quaquaversum:* omnis tel-lus mihi patria est, nullus locus adeò steriles, agrestis & horridus est, quem obedientia labor nequeat fecundare. Ubique virtutis, patientia, charitatis ac zeli exercendi campus patet: ubi vis gloria Dei vñnum prostat: ubique re-periuntur animæ JESU sanguine pre-tioso redemptæ, ope & culturâ nostri indigentes. Quis scit, utrum Deus à loco hoc te non removeat, in quo te manere delectat, ne in æterna salutis discrimina incidas, desideriisque ins-ordinatis irretitus, gehennæ ignis pabulum evadas?

REGULA